

[Jørgen Junior]

Jeg takker for svaret fra udenrigsministeren, som er fuldt tilfredsstillende. Jeg opfatter også svaret på den måde, at da de danske firmaer netop er kendt for at højne den sydafrikanske arbejders levestandard gennem fornuftige og rimelige betalinger og en fornuftig personalepolitik, er det også regeringens opfattelse, at man ikke i løbet af ganske kort tid ønsker at se, at der reelt er en forskel i efterlevelsen af EFs kodeksregler.

Det er mig bekendt – men det er muligt, at det ikke er korrekt – at franske, visse tyske og visse engelske firmaer har gjort det ganske klart, at de enten ikke har i sinde overhovedet at indgive rapporter eller blot har i sinde at sende deres regnskaber til de pågældende landes regeringer. Jeg ved ikke, om det kan siges at være en ensartet behandling, hvis det er den måde, det sker på. Men jeg er glad for, at regeringen tilsyneladende har udtrykt ønske om, at danske firmaer ikke skal stilles ringere, og at man må forvente kravene opfyldt ensartet.

Udenrigsministeren (Christophersen):

Jeg forstår godt hr. Jørgen Juniors hensigt med at fortolke mit svar, som han gør, men jeg bliver nødt til at sige til hr. Jørgen Junior, at sådan kan man ikke fortolke det. Den omstændighed, at visse firmaer i andre EF-lande ikke vil efterleve kodeksen, kommer ikke til at betyde, at vi siger til danske firmaer, at så skal de heller ikke efterleve den.

Der kan blive tale om, at vi over for andre EF-lande rejser spørgsmålet om, hvorfor de ikke gør noget for, at deres firmaer efterlever denne adfærdskodeks, men for danske virksomheders vedkommende forstår vi ved en ensartet behandling, at vi forudsætter, at de opfylder denne adfærdskodeks, ligesom vi forudsætter, at virksomheder i andre EF-lande opfylder den.

Jørgen Junior (FP):

Jeg forstår, at dette betyder, at den danske regering vil tage initiativ over for de andre EF-regeringer til at sørge for, at man dér stiller de samme krav, som man stiller fra dansk side, og i så fald vil jeg godt spørge: forventer man, at de andre EF-regeringer vil stille de krav, som jeg forstår den danske regering har stillet over for danske firmaer i Sydafrika?

Udenrigsministeren (Christophersen):

Det er jo sådan, at man mellem de 9 EF-lande løbende drøfter disse problemer såvel som en række andre problemer, der har med sanktionspolitikken at gøre, og det er klart, at når dette spørgsmål kommer op, vil vi betone, at vi forudsætter, at alle lande respekterer og over for deres virksomheder arbejder med denne adfærdskodeks på samme måde, og sådan som det fremgår af denne kodeks at man skal arbejde med den.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til statsministeren af:

Thorndahl (FP):

»Kan statsministeren bekræfte, at regeringsaftalen mellem socialdemokratiet og venstre indeholder en betydelig skærpelse af det forslag til værdistigningsafgift, som var en meget væsentlig del af den socialdemokratiske mindretalsregerings skatterefor-slag?«

(Spm. nr. 129).

Skriftlig begrundelse.

Skattereforrederegørelsen af maj 1978 bebudede en helt ny afgift, der skal opgøres som den reelle kapitalgevinst ved afståelse af al fast ejendom. Det fremgår af den behandling, der i sommer fandt sted i skatte- og afgiftsudvalget, at den såkaldte reelle kapitalgevinst forventedes beregnet på grundlag af kontantværdien.

Socialdemokratiets politiske motivering for denne nye skat var en påstand om en samfundsskabt værditilvækst på al fast ejendom, nemlig tilvæksten ud over den almindelige forbrugerprisstigning, en tilvækst, der i sin helhed skulle tilfalde staten.

Med udgangspunkt i den konstaterede stigning på identiske familieshuse mellem 15. og 16. almindelige vurdering fastslog den socialdemokratiske regering, at kontantværdien i gennemsnit var steget med 75 pct., svarende til en årlig tilvækst på 15 pct. Da forbrugerindeksen i samme periode er steget med ca. 11 pct. om året, bliver den samfundsskabte værditilvækst derfor ca. 4 pct. om året, svarende til godt 30 mia kr. på den samlede handelsværdi og til godt 20 mia kr. på kontantværdien.